

9 Οκτωβρίου 2019

Ποιοι θα εκπαιδεύσουν τους εφήβους μας σε ζητήματα φύλου;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Ο Λευτέρης είναι 15 ετών και φοιτά σε ιδιωτικό σχολείο. Στη διάρκεια της Δευτέρας Γυμνασίου άρχισε να λέει στους γονείς του ότι μάλλον είναι ομοφυλόφιλος. Η εντύπωσή του αυτή συνοδευόταν από κάποιο άγχος. Το ίδιο άγχος άρχισαν να αναπτύσσουν και οι γονείς του, μια συνηθισμένη αντίδραση. Τα επιχειρήματά τους περί του αντιθέτου δεν έπειθαν τον Λευτέρη.

Κατά το τέλος της σχολικής χρονιάς το σχολείο οργάνωσε την θεματική εβδομάδα, θεσμό που άρχισε να γίνεται γνωστός τα τελευταία χρόνια. Στη διάρκειά της, εκτός από ομιλίες για την διατροφή και το κάπνισμα, μία 'ψυχολόγος' (έτσι την αποκάλεσε, δεν ήταν σίγουρος για την ιδιότητά της) μίλησε για τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου. Όσα ακολουθούν αποτελούν αφήγηση του Λευτέρη:

«Μας είπε ότι ενδέχεται να νιώσουμε πως ο σεξουαλικός μας προσανατολισμός δεν είναι ο συνηθισμένος. Αν αισθανθούμε έλξη προς το ίδιο φύλο να μην ανησυχήσουμε. Αν οι γονείς μάς πουν ότι πρόκειται για 'φάση' και συμβουλέψουν να μη βιαστούμε, είπε να μην το δεχθούμε. 'Δεν πρόκειται για φάση. Κανείς δεν μπορεί να σας εμποδίσει να εκφράσετε ανοιχτά αυτό που σας συμβαίνει'».

Όπως ήταν αναμενόμενο, η αίσθηση του Λευτέρη πως είναι ομοφυλόφιλος έγινε πλέον πεποίθηση. Οι γονείς εν τέλει τον έπεισαν να συμβουλευθούν ειδικό. Και έτσι ήλθαν σ' εμένα.

Λαμβάνοντας το ιστορικό και μιλώντας με τον ίδιο τον Λευτέρη διαπίστωσα ότι έπασχε από ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή! Η ιδέα πως είναι ομοφυλόφιλος ήταν μια ιδεοληψία, συνυπήρχαν δε και άλλες έμμονες ιδέες και συνήθειες. Ήταν φανερό πως η εντύπωση/πεποίθησή του συνιστούσε απλώς μέρος του γενικότερου κλινικού προβλήματος. Η εικόνα αυτή είναι συνηθισμένη στους εφήβους και εξαλείφεται όταν αντιμετωπισθεί η ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή!

Και η μεν θεραπευτική αντιμετώπιση του Λευτέρη πήρε τον δρόμο της. Η ενόχλησή μου, όμως, για την εσφαλμένη τοποθέτηση της 'ψυχολόγου' μου θύμιζε κάποιους με ιδεολογικές εμμονές, οι οποίες καταλήγουν τελικά να 'θυσιάζουν' τους πραγματικούς ανθρώπους στον βωμό της μονομέρειας.

Ότι οι έφηβοι χρειάζονται κατάλληλη σεξουαλική αγωγή δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Ότι έχουμε απόλυτη ανάγκη να γίνει συνείδηση όλων, μαθητών και εκπαιδευτικών, ο σεβασμός στην διαφορετικότητα και να εκλείψει κάθε συμπεριφορά μειωτική ή απορριπτική, ουδείς επιτρέπεται να το αμφισβητήσει. Αλλά εξ ίσου βέβαιος είμαι ότι θα είναι καταστροφικό να ανατεθεί αυτό το έργο σε ακατάλληλα πρόσωπα ή σε πρόσωπα με προβληματικές αντιλήψεις.

Η κοινή διαπίστωση ότι πολλοί γονείς και εκπαιδευτικοί αντιδρούν λανθασμένα μπροστά σε ομοφυλόφιλους και διεμφυλικούς μαθητές, δεν λύνεται με όσα ελέγχθησαν μέσα στην σχολική αίθουσα του Λευτέρη (και ποιός ξέρει πόσων άλλων ακόμη). Η τοποθέτηση της 'ψυχολόγου' υπήρξε επικίνδυνη επειδή ήταν αντιεπιστημονική. Κατά την αξιολόγηση εφήβου ή νέου που δηλώνει ότι αισθάνεται έλξη προς το ίδιο φύλο, το πρώτο βήμα είναι να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ιδεοψυχαναγκαστικής διαταραχής, κατά την οποία η ιδέα της ομοφυλοφιλίας γίνεται περιεχόμενο του ιδεοληπτικού ιδεασμού. Από την εμπειρία μου καταλήγω πως η εικόνα αυτή είναι αρκετά συχνή.

Στην συνέχεια χρειάζεται να ληφθεί υπόψη η αναπτυξιακή φάση και η συναφής πάλη για την ψυχική ταυτότητα. Συναντούμε ομόφυλες έλξεις που αναπτύσσονται στα πλαίσια οριακής διαταραχής προσωπικότητας (άρα γενικότερης σύγχυσης γύρω από την ταυτότητα), συναισθηματικής απόρριψης προς τον γονέα του ίδιου φύλου, πειραματισμών για την ανακάλυψη του σώματος, έντονης παροδικής συναισθηματικής εγγύτητας (ιδιαίτερα στα κορίτσια), εξιδανίκευσης μεγαλύτερων (π.χ. εκπαιδευτικών), επίδρασης από συνομήλικους (ως προς την ταυτότητα

φύλου) κ.π.ά.

Φαντασθήτε όλα αυτά τα νέα παιδιά να ακούν (στο σχολείο!) την γραμμή «δεν είναι φάση, κινηθήτε ελεύθερα, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να σας στερήσει τον προσανατολισμό σας ή να σας στρέψει αλλού»! Η σύγχυση που θα προκύψει και η παραπλάνηση την οποία θα επιφέρει η αντιεπιστημονικότητα θα λειτουργήσουν κακοποιητικά επειδή θα στρεβλώσουν την μετέπειτα ψυχική εξέλιξη. Όσοι χρειάζεται να δουν ειδικό ψυχικής υγείας (είτε για κλινική διάγνωση και φαρμακευτική αγωγή, είτε για εκτίμηση προσωπικότητας ή οικογένειας και στη συνέχεια ψυχοθεραπεία) είναι πιθανό να μείνουν χωρίς βοήθεια.

Ζούμε ένα διεθνές φαινόμενο: Έλληνες γονείς από την Αμερική με πληροφόρησαν πως η ρευστή ταυτότητα και οι διεμφυλικοί πειραματισμοί αποτελούν μόδα μεταξύ των αλληλοεπηρεαζόμενων έφηβων μαθητών και στα εκεί σχολεία. Το ερώτημα προβάλλει επιτακτικό: εμείς, ως κοινωνία, πώς θα σταθούμε; Οι τραγωδίες των εφήβων που αυτοκτονούν εξαιτίας της (πραγματικής ή υποτιθέμενης) ομοφυλοφιλίας και διεμφυλικότητας τους, δεν αντιμετωπίζονται με το άλλο άκρο που μισεί την διαφορά των φύλων και ανοίγει ισοπεδωτικά τον δρόμο για άπειρα 'φύλα'.

Η ευαισθητοποίηση των εφήβων δεν επιτρέπεται να αφεθεί, σαν λευκή επιταγή, στα χέρια όσων προωθούν συγκεκριμένη ατζέντα. Φρονώ πως ήλθε η ώρα οι επιστημονικοί φορείς (Εταιρεία Ψυχιατρικής Παιδιού και Εφήβου, Σύλλογος Ελλήνων Ψυχολόγων, ψυχοθεραπευτικές εταιρείες κ.ά.) να αναμετρηθούν με τα ζητήματα αυτά και να λάβουν θέση σχετικά με την επαγγελματική δεοντολογία.

Πηγή: huffingtonpost.gr